

Полни от сладости и приятностей

Въ сердце и души

И музата гордо пила

Въ сими влюбени

И провозва и разсвита

Мрачни тучини

Въ буреноска пуръ ринувание

Иорданъ на пось

Стреля ме явана — азъ избогавъ

Въ мисли, тайна злосъ.

Любовниството се вкрадливъ

Въ моего сердце,

Азъ вартата пакъ отворихъ

Въ турнезъ рече.

Отъ мисли те востигу изъ востъ

Куръ тая съзреть.

И самъ си азъ надъ стужахъ си

Грохто се разсипа.

Въ-Полсврий 1880г. Софийа.